

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11C/65/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812205904
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8812205904.2

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a. s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zast. Mgr. Martinom Katriakom, advokátom, AK Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, proti žalovanej: H. R., K.. XX.XX.XXXX, O. V. XXX, XXX XX Z. K. I., o zaplatenie 452,50 eur s prísl., taktó

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 352,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 16.7.2010 do zaplatenia a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30,- eur mesačne splatných vždy do konca toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom október 2012 do úplného uhradenia celej dlžnej sumy, pod následkom straty výhody splátok.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 15,12 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 47,05 eur na účet právneho zástupcu žalobcu Mgr. Martina Katriaka a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 452,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 16.7.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že žalobca so žalovanou dňa 18.3.2009 uzatvoril zmluvu č. A4301133, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy žalobca vypožičal žalovanej SIM kartu, ktorá umožňovala žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXX. Pri uzatváraní Dodatku k zmluve č. A4301133 žalobca odpredal žalovanej mobilný telefón značky Samsung SGH-Z810 za akciovú kúpnu cenu 32,90 eur. Tým, že žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb za obdobie od 7.3.2010 do 7.5.2010, porušila zmluvné povinnosti a v zmysle uzatvoreného dodatku k zmluve pripojení je povinná zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur. Pokusom o pokonávku zo dňa 1.7.2010 oznámil žalobca žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a výšku zmluvnej pokuty, vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote a ukončil platnosť zmluvy. Žalovaná na pokus o pokonávku nereagovala. Žalobca následne v časti zmluvnej pokuty za mobilný telefón zakúpený žalovanou trvale upustil od vymáhania v časti, ktorá prevyšuje rozdiel medzi akciovou cenou a predajnou cenou mobilného telefónu, na základe čoho tak žiada súd, aby zaviazal žalovanú na zaplatenie zníženej zmluvnej pokuty vo výške 99,54 eur (akciová cena 32,90 eur, predajná cena 132,44 eur). V zmysle Všeobecných podmienok si žalobca uplatňuje aj úrok z omeškania a to odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie, t.j. odo dňa 16.7.2010. Žalobcova pohľadávka voči žalovanej ku dňu podania žaloby pozostávala z neuhradených služieb vo výške 352,96 eur a z nároku na doplatenie zmluvnej pokuty vo výške 99,54 eur, t.j. pohľadávka bola celkom v sume 452,50 eur.

Žalovaná s podanou žalobou súhlasila.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a listinnými dôkazmi a to žalobným návrhom, prehľadom nedoplatkov žalovanej, Zmluvou o pripojení č. A4301133 a príslušným dodatkom k zmluve spolu s prílohou č. 1 k tomuto dodatku, pokusom o pokonávku zo dňa 1.7.2010 a pripojenou kópiou doručenky, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, opisom faktúr č. 8039430028, č. 1006955793, č. 8039954387, č. 8040479393, Dohodou o podmienkach poskytovania služby Mobilný Orange Internet, výsluchom účastníkov konania a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Podľa Zmluvy o pripojení č. A4301133 zo dňa 18.3.2009 žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi, 1 ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX - typ telefónu Samsung SGH-Z810. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Mobilný Orange Internet Štart. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli prílohy a to Všeobecné podmienky, Cenník a Informácie o poskytovaných službách.

Z Dodatku k zmluve č. A4301133 zo dňa 18.3.2009 (ďalej len „Dodatok“) uzavretého medzi účastníkmi konania vyplýva, že v súvislosti s kúpou koncového telekomunikačného zariadenia (ďalej len „MT“) typu Samsung SGH-Z810, sa účastníci dohodli na kúpnej cene za prístroj vo výške 32,90 eur. Žalovaná sa zaviazala splniť povinnosti vyplývajúce mu z Článku 2. tohto dodatku, teda riadne a včas zaplatiť kúpnu cenu za ňou zakúpený akciový mobilný telefón a pravidelne mesačne platiť poplatok najmenej vo výške 16,56 eur s DPH a to na základe vystavenej faktúry žalobcom. V Článku 2. bod 2.5. žalovaná sa zaviazala za porušenie zmluvných povinností podľa bodu 2.3. a 2.4. tohto článku zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur. V Zmysle bodu 2.3. tohto článku sa žalovaná zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov odo dňa uzatvorenia tohto dodatku.

Podľa Článku 3. bod 3.7. Dodatku, účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bod. 1.2. dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou cenou MT a v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že účastník sa zaviazal užívať služby mu poskytované po dobu viazanosti, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Podľa Článku 3. bod 3.10. Dodatku, účastník svojím podpisom potvrdil, že mu bola oznámená informácia podniku o tom, že od 1.10.2006 dochádza k zmene textu Všeobecných obchodných podmienok žalobcu na poskytovanie verejnej služby a poskytovanie verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete žalobcu.

Za neuhradené služby žalobca vyfakturoval žalovanej jednotlivými faktúrami cenu poskytnutých služieb vo výške 351,63 eur a to faktúrou č. 8039430028 zo dňa 7.3.2010 sumu 62,69 eur, faktúrou č. 8039954387 zo dňa 7.4.2010 sumu 134,86 eur a faktúrou č. 8040479393 zo dňa 7.5.2010 sumu 154,08 eur. Faktúrou č. 1006955793 zo dňa 7.4.2010 za upomienku žalovanej žalobca vyfakturoval sumu 1,33 eur. Celkovo žalobca žalovanej vyfakturoval sumu 352,96 eur. Predmetné faktúry neboli zo strany žalovanej uhradené.

Z pokusu o pokonávku žalobcu adresovaného žalovanej zo dňa 1.7.2010 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu splatných faktúr za poskytované služby a poplatky za obdobie 03/2010 až 05/2010 v celkovej výške 352,96 eur. Zároveň žalovanú upozornil, že je povinná z dôvodu porušenia zmluvných ustanovení vyplývajúcich zo zmluvy o pripojení zaplatiť zmluvnú pokutu a to v celkovej výške 331,94 eur. Náhradný termín plnenia za poskytnuté komunikačné služby a zmluvnú pokutu stanovil na 15.7.2010.

Z prehľadu nedoplatkov žalovanej súd zistil, že nedoplatok žalovanej ku dňu 1.7.2010 bol vo výške 452,50 eur a pozostával z nedoplatku za neuhradené faktúry vo výške 352,96 eur a nedoplatku z titulu zmluvnej pokuty vo výške 99,54 eur.

Z Článku 4 bod 4.4 písm. a) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejne telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. vyplýva, že navrhovateľ bol oprávnený odstúpiť od Zmluvy ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti. Podľa bodu 4.5 uvedeného článku, odstúpením sa Zmluva zrušuje dňom nasledujúcim po dni, v ktorom odstupujúca zmluvná strana doručí druhej zmluvnej strane písomné oznámenie o odstúpení od zmluvy.

Podľa Článok 11. bod 11.14 Všeobecných podmienok zmluvné strany sa dohodli, že žalobca má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania, ak je účastník právnická alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak v zákonom stanovenej výške. Podľa Článku 11. bod 11.15 v prípade súdneho vymáhania dlžnej ceny poskytovanej alebo požadovanej služby účastníkovi alebo aj akéhokoľvek iného peňažného záväzku, má žalobca nárok na zaplatenie trov súdneho, prípadne exekučného konania a trov právneho zastúpenia.

Podľa Článku 17. bod 17.5 Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejne telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., Zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne vzťahy medzi účastníkom a spoločnosťou, ktoré nie sú výslovne v Zmluve a Všeobecných podmienkach upravené, sa riadia ustanoveniami Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách a ak tie nie sú upravené v zákone, tak sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

Dňa 18.3.2009 žalobca a žalovaná zároveň uzatvorili Dohodu o podmienkach poskytovania služby Mobilný Orange Internet. Predmetom tejto dohody bola úprava podmienok, na ktorých sa dohodli účastník a spoločnosť Orange a za ktorých spoločnosť Orange na základe zmluvy o pripojení uzatvorenej medzi ňou a účastníkom poskytne účastníkovi niektorú z verzií služby Mobilný Orange Internet. Konkrétnu verziu služby uvedú strany v zmluve o pripojení, pričom jednotlivými verziami služby sa rozumejú účastnícke programy, v rámci, ktorých sa poskytuje služba.

Podľa listiny o akciovej cene mobilného telefónu predloženej žalobcom, cena mobilného telefónu Samsung DGH-Z810 bola 32,90 eur a predajná cena bola 132,44 eur.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že na podanom žalobnom návrhu trvá. Poukázal na to, že medzi žalobcom a žalovanou došlo dňa 18.3.2009 k uzavretiu zmluvy o pripojení na základe ktorej sa zaviazal poskytovať žalovanej elektronické telekomunikačné služby. Zároveň tohto dňa došlo k uzavretiu aj dodatku v zmysle ktorého sa žalovaná zaviazala zotrvať u žalobcu, teda pokiaľ ide o uzavretie zmluvy, po dobu dvoch rokov, pre prípad porušenia povinností bola dohodnutá medzi zmluvnými stranami zmluvná pokuta a zároveň v článku 3.7. dodatku žalovaná vyhlásila ako účastník, že si je vedomá toho, že mobilný telefón jej predávaný za zľavu, za cenu ktorej výška sa rovná rozdielu medzi trhovou cenou a v zmysle dodatku poskytnutou zľavou a to len z toho dôvodu, že sa zaviazala užívať služby poskytované žalobcom prostredníctvom SIM karty po dohodnutú dobu viazanosti a že v prípade, že nedodrží túto dobu viazanosti, vznikne navrhovateľovi škoda minimálne vo výške zľavy z poskytnutej kúpnej ceny. V tomto konaní sa žalobca domáha voči žalovanej jednak zaplatenia ceny za poskytnuté služby, tak ako uviedol v žalobnom návrhu ku vo výške 392,96 eur a okrem tejto sumy sa domáha zaplatenia aj sumy 99,54 euro, pričom netrvá na právnej kvalifikácii uvedenej v návrhu, kde je uvedené, že sa domáha súdnou cestou zaplatenia zmluvnej pokuty. V prípade, ak súd dôjde k záveru, že zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a že ju neprizná ani v tejto žalobe modifikovanej výške, navrhol, aby súd priznal túto sumu z titulu náhrady škody s poukazom na ustanovenie článku 3.7. dodatku k zmluve. Zároveň vyslovil súhlas s tým, aby žalovaná dlžnú sumu splatila v splátkach.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla že, so žalobou súhlasí. Zmluvu o pripojení so žalobcom podpísala a tiež podpísala aj dodatok k tejto zmluve a dohodu o podmienkach poskytovania služby Mobilný Orange Internet. Požiadala, aby jej bolo umožnené uhradiť dlžnú sumu v splátkach a to z finančných dôvodov. V súčasnosti je nezamestnaná. Zhruba tri dozadu mala prácu. Je slobodná. Poberá sociálne dávky vo výške 125,- eur mesačne. Býva s rodičmi v spoločnej domácnosti a prispieva rodičom na domácnosť a potraviny sumou zhruba 30,- eur mesačne. Spláca jednu pôžičku mesačne po 15,- eur. Maloleté deti nemá a nie je vlastníkom žiadnych nehnuteľností a ani motorového vozidla. Navrhla, aby výška mesačnej splátky bola 30,- eur.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „Zákon“), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 Zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník opakovane neoprávnenne zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z neobstaranosti, ak nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, ak pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí, ak opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania, ak opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc z citovaných ustanovení súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá spotrebiteľská zmluva. Spotrebiteľ - žalovaná v čase uzatvárania zmluvy o pripojení a následne dodatku k tejto zmluve, ktorým došlo k podstatnej zmene dojednaných zmluvných podmienok, nemal možnosť individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy s dodávateľom - žalobcom. Zo strany žalovanej došlo k porušeniu zmluvných

podmienok a to neuhradením cien poskytnutých služieb a poplatkov za obdobie od 7.3.2010 do 7.5.2010, ktoré jej boli zo strany žalobcu vyfakturované jednotlivými vyššie uvedenými faktúram. Celkovo výška pohľadávky žalobcu z titulu neuhradenia faktúr je vo výške 352,96 eur. Žalovaná bola zo strany žalobcu vyzvaná na dobrovoľné plnenie, ale aj napriek tomu žalobcovi vyššie uvedené faktúry neuhradila. Voči takto uplatnenej pohľadávke nemala žiadne námietky, žiadnym spôsobom ju nespochybnila a preto súd považoval nárok žalobcu v tejto časti za dôvodný a preto návrhu žalobcu vyhovel tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Žalovaná tým, že nezaplatila cenu za poskytnuté služby ani v dodatočnej lehote určenej žalobcom v pokuse o pokonávku, teda do 15.7.2010, dostala sa dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty, teda dňom 16.7.2010, do omeškania. Týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením, t.j. ku dňu 16.7.2010, bola 1 % ročne. Výška úrokov z omeškania ku dňu 16.7.2010 bola teda 9 % očne. Súd preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho Zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 9 % ročne od 16.7.2010 do zaplatenia zo sumy 352,96 eur.

Vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej, prihliadnúc aj k jej rodinným pomerom, výšku pohľadávky žalobcu, súd povolil žalovanej dlžnú sumu s príslušenstvom splatiť formou mesačných splátok vo výške 30,- eur, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V zmysle Dodatku k zmluve o pripojení a Všeobecných podmienok žalobcu bola medzi účastníkmi konania pre prípad porušenia zmluvných dojednaní dohodnutá zmluvná pokuta (zmluvná podmienka) a súd mal za to, že takto dohodnutá zmluvná pokuta je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 a § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka.

V danej právnej veci bola medzi žalobcom a žalovanou uzatvorená spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 ods. 1, veta druhá predstavuje cestu na širšiu súdnu ochranu spotrebiteľa aj vo vzťahu k esenciálnym zložkám zmluvy.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a s účinnosťou od 1. januára 2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky aj do Občianskeho zákonníka.

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybni podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty prihliadal aj k ostatným zmluvným podmienkam, k povahe služby, k okolnostiam uzatvorenia jednotlivých zmlúv. Za relevantnú treba považovať aj tú skutočnosť, že zmluvná pokuta má zohľadňovať zľavnenú cenu mobilného telefónu a v prípade predčasného ukončenia garantovať návratnosť prostriedkov investovaných do zľavy pri odpredaji telefónu. Zmluvná pokuta má však aj iný a to nežiaduci rozmer. Zmluvná pokuta neprimerane ukracuje spotrebiteľa.

V danej právnej veci si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty na ktorú mu v zmysle zmluvných podmienok vznikol nárok, nakoľko žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb. Teda žalobcovi v tejto situácii, keď žalovaná sa zaviazala platiť pravidelne mesačne paušálny poplatok minimálne vo výške 16,56 eur, vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur, čo vo vzťahu k mesačnému poplatku 16,56 eur predstavuje jeho 20-násobok. Súd podotýka, že zmluva o pripojení bola podpísaná dňa 18.3.2009. Žalovaná žalobcovi nezaplatila cenu za poskytnuté služby za obdobie od 7.3.2010 do 7.5.2010. Teda dovedy si žalovaná riadne plnila svoje zmluvné povinnosti, t.j. počas celého roka za poskytnuté služby žalobcovi cenu týchto služieb uhradila. Zmluvná pokuta dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení ju však zaväzovala k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti a to aj v prípade, ak si účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované žalobcom, riadne platil ich úhradu, až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom aj v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. V tomto smere žalobca nerozlišoval medzi prípadmi, kedy zo spotrebiteľom ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti. V oboch týchto prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné.

Súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného z účastníkov zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že žalobca ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednaní by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinnosti.

Žalobca ďalej uviedol, že sa voči žalovanej nedomáha zaplataenia celej zmluvnej pokuty, ale zmluvnej pokuty iba vo výške 99,54 eur, pričom táto suma predstavuje rozdiel predajnej ceny telefónu v čase uzatvorenia zmluvy o pripojení a akciovej ceny, za ktorú žalobca telefón žalovanej odpredal. Zaplataenia tejto sumy sa už nedomáha titulom zmluvnej pokuty, ale titulom náhrady škody, lebo porušením zmluvných povinností zo strany žalovanej vznikla žalobcovi škoda vo výške 99,54 eur, ktorá zodpovedá výške poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu, ktorý žalobca odpredal žalovanej na základe uzatvoreného dodatku k zmluve o pripojení.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené je toho názoru, že tvrdenie žalobcu, že v prípade nepriznania nároku na zaplataenia celej zmluvnej pokuty má nárok na náhradu škody vo výške dotácie poskytnutej žalobcom na nákup mobilného zariadenia, samo osebe takéto právo nezakladá, keďže zákon v prípade vzniku zodpovednosti za škodu presne vymedzuje podmienky takéhoto zodpovednostného vzťahu a nestačí len konštatovanie o vzniku škody vo výške sumy dotácie. Medzi žalobcom a žalovanou došlo k uzatvoreniu písomnej dohody o výške kúpnej ceny mobilného telefónu, teda žalobcom bola stanovená odkupná cena telefónu, ktorú žalovaná uhradila. Teda v tomto smere sa žalobca nemôže voči žalovanej domáhať náhrady škody vo výške predstavujúcej rozdiel medzi cenou telefónu a zľavnenou cenou telefónu, za ktorú mobilný telefón žalovanej odpredal, nakoľko medzi nimi bola uzatvorená osobitná dohoda o výške kúpnej ceny mobilného zariadenia a takto dohodnutú kúpnu cenu žalovaná žalobcovi aj uhradila.

K tvrdeniu žalobcu je ešte potrebné uviesť, že pre kúpnu cenu mobilného telefónu sa dobrovoľne rozhodol samotný žalobca, ktorý diktoval podmienky v danom právnom vzťahu ako silnejšia strana. Pre predaj mobilného zariadenia za akciovú kúpnu cenu sa žalobca rozhodol v rámci svojej obchodnej politiky, pričom všetky zvýhodnenia a benefity boli žalobcom poskytované dobrovoľne a je nepochybné, že práve toto bolo účelom tejto jeho marketingovej a obchodnej stratégie. Súd preto inú ako predajnú cenu mobilného telefónu vo výške 33,90 eur nepovažuje za relevantnú. Súd po preskúmaní veci, vzhľadom na vykonané dokazovanie dospel k záveru, že v danom prípade neboli naplnené predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu tak ako to uviedol žalobca.

O tom, že zmluvná pokuta ktorá plní funkciu paušalizovanej náhrady škody je aj sankciou, by nemali byť žiadne pochybnosti. Žalobca ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. To isté platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú žalobca žiada od spotrebiteľa zaplatiť vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti a k akému porušeniu zmluvy došlo.

V súlade s platným právom je možné dojednať zmluvnú pokutu, ktorá obstojí v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách a to so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti dotknutého právneho úkonu. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je síce zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ustanovení § 3 Občianskeho zákonníka, teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

Do pozornosti súd tiež dáva žalobcovi, že dotknutá zmluvná podmienka týkajúca sa zmluvnej pokuty, už bola súdom určená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti ako celku. Cieľom tohto určenia bolo, aby sa žalobca zdržal používania tejto podmienky vo vzťahu ku všetkým spotrebiteľom, na ktorých majú takto

dojednané zmluvné podmienky priamy dosah a môžu ich rovnako poškodiť (rozsudky Krajského súd v Prešove a to vo veciach vedených pod sp. zn. 6Co/91/2011, 6Co/44/2012, 19Co/30/2012).

Súdna kontrola štandardných spotrebiteľských zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a bolo by v rozpore s cieľom Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ak by sa jeden spotrebiteľ pred neprijateľnou podmienkou chránil a druhý nie. Rozhodujúce je, že problémová zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Súd preto aj s ohľadom na uvedené nevidel riešenie len v čiastočnej neplatnosti zmluvnej pokuty, nakoľko je problematické aj nastaviť výšku zmluvnej pokuty tak, aby plnila význam pre dodávateľa a nepoškodzovala spotrebiteľa. Len čiastočné zneplatnenie zmluvnej pokuty by navyiac nieslo riziko, že takéto opatrenie by žalobcu neodradilo, pretože v prípade súdnej kontroly by bola len sporadicky zmluvná pokuta zmoderovaná, ale predsa len by zostala a neprimerane by regulovala vzťahy neurčitého počtu spotrebiteľov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade so zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že dojednaná zmluvná pokuta je neprimeraná, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, teda je neprijateľná a v rozpore s dobrými mravmi a preto návrh žalobcu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 99,54 eur a úrokov z omeškania zo zmluvnej pokuty vo výške 9 % ročne od 16.7.2010 zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd návrh v časti uplatneného návrhu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 99,54 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 16.7.2010 do zaplatenia zamietol a vo zvyšnej časti návrhu žalobcu pokiaľ ide o istinu vo výške 352,96 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 16.7.2010 do zaplatenia vyhovel. V časti zamietnutého nároku žalobcu bola v konaní úspešná žalovaná. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol úspešný žalobca.

Vzhľadom na výsledok konania bol v konaní úspešnejší žalobca a podľa § 142 ods. 2 O.s.p. mu vznikol nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu v rozsahu 78 % k pomeru úspechu žalovanej v rozsahu 22 %, teda vo výške 56 % z celkových jeho priznaných trov konania.

Trovy konania u žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za žalobný návrh vo výške 27,- eur a z priznaných trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 94,01 eur podľa vyčíslenia trov konania v písomnom podaní zo dňa 27.8.2012.

Súd priznal právnemu zástupcovi žalobcu trovy právneho zastúpenia v sume 94,01 eur podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej klen „vyhláška“), ktoré sú vyčíslené takto :

Tarifná odmena v sume 75,70 eur s DPH podľa § 10 ods.1, § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky a to za nasledovné úkony :

- prevzatie a príprava zastupovania zo dňa 6.8.2012 ..... 31,54 eur
- účasť na pojednávaní dňa 27.8.2012 ..... 31,54 eur

Náhrada hotových výdavkov v sume 18,31 eur s DPH podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (režijný paušál) - rok 2012 vo výške 15,26 eur (2 x 7,63 eur).

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Spolu priznané trovy právneho zastúpenia sú vo výške 94,01 eur s DPH.

Vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu žalobcu a žalovanej, keď žalobcovi vznikol nárok na náhradu 56 % z jeho celkových priznaných trov konania, súd preto zaviazal žalovanú na náhradu trov konania žalobcovi vo výške 15,12 eur (56 % zo sumy 27,- eur) a na náhradu trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 47,05 eur (56 % zo sumy 94,01 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I O.s.p.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)

f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.